

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora, 14. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm a kedves Mária rádió hallgatókat. Immáron június hónap végén, újból itt Olaszországból, egy otthon töltött rövid szabadság után, amit az igazat megvallva, itt próbálok kipihegni. Az idén túl zsúfoltra sikerült az otthon töltött nyári szünetem. Mindezt azért mondom el, hogy akik még a szabadságolás előtt vannak, ne ugyanazt a hibát kövessék el, mint én: a 24 órából 25-öt programozzanak.

Az is igaz, hogy nekünk, lelkipásztoroknak ebben a kegyelmi időben minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy az eltévedt és elkóborolt nyálat még a beígért nagy változások előtt visszavezessük az akolba. Ezzel újból megadtam a választ azoknak, akik nem értik, hogy napjainkban miért van annyi jelenés, prófécia, és más egyéb égi jel, mint például Indiában, ahol jelenleg két helyen is, északon, és délen véres könnyekkel sír a Szűzanya. Északon, Uttar Pradesh város úgynevezett Ghaziabad negyed plébániatemplomban egy embernagyságú Lourdes-i Szűzanya szobor vért könnyezik, olyan mennyiségben, hogy még ilyet én soha nem láttam. Délen pedig Kella-ban könnyezik vért egy Rosa Mistica szobor.

Isten, aki ismeri részleteiben a Sátán küszöbön álló, pusztító terveit, figyelmeztet bennünket, és sürgeti a megtérést. A látnokok üzeneteiben elmondja, hogy a jövőben mi várható. Akik követik ezeket a próféciaikat, azok tudják, hogy a világnak hamarosan szembe kell néznie a háború borzalmaival, és a fellázadt természet pusztításaival. Mindebből egyértelmű, hogy sokunknak hamarosan távoznunk kell ebből a világból, akár tetszik, akár nem. De nem mindegy, hogy hogyan, milyen lelkiállattal. Íme, amiért is a sok sürgető prófécia: hogy komolyan készüljünk az Istennel való nagy találkozásra. Nem mintha eddig nem kellett volna készülnünk, de mivel mi, emberek – ritka kivétellel – mindig hanyagoljuk és felelőtlenül elodázzuk a lelki felkészülést, az Istennel való találkozás nagy napjára. Ezért az Úr rendkívüli eszközökkel próbál bennünket ösztönözni, úgymond keltegetni a bűn halálos álmaiból, hogy figyelmünket ne a földiekre, hanem a legfontosabbra, az üdvösségünk elnyerésére fordítsuk.

A Betániai jelenések is ezt szorgalmazzák, amelyekkel az utóbbi műsorainkban foglalkoztunk, feltárva olyan részletkérdéseket, melyek téma szerűen szerepelnek a kinyilatkoztatásban, csak nem ennyire részletesen. Például az Úr Jézus második eljövetele. Erről beszél a Szentírás, csak nem annyira részletekbe menően. Ellenben ezek a próféciaik feltárnak olyan részleteket is, amelyek eddig ismeretlenek voltak számunkra, s mely információk érthetőbbé teszik a Jézusi kinyilatkoztatást, anélkül, hogy bármit is hozzáadnának vagy elvennének a doktrínából, azaz a tanból. A próféciaik, a Szentírásban már megjövendölt események hogyanját, azaz kibontakozását tárják fel, bizonyos részletességgel, mint például az Úr Jézus második visszatérése. A Szentírásban egyértelműen szó van erről, nem is egyszer. De a hogyanját nem ismerjük. Namost ezek a próféciaik, ezek bizonyos részletességgel feltárják, úgymond előkészítik, bemutatják, hogy nagy vonalaiban, hogyan is fog ez lezajlani. Részletesebb információk hiányában eddig azt gondoltuk, hogy ez egybeesik a világ végével. A próféciaik ellenben arról tanuskodnak, hogy a világ végét megelőzi egy előkészületi szakasz, mely felkészíti a világot a világ végére, és ez a szakasz az Úr Jézus és a Szűzanya üzenetei szerint már elkezdődött. Nézzük meg, hogy melyek azok a fontosabb események, amelyek szerves részei ennek az előkészületi időszaknak. Az első a nagy figyelmeztetés. Ezzel kapcsolatosan bővebb ismereteket a Garabandáli jelenések üzeneteiben találhatunk, s még részletesebb információkat, a nagy figyelmeztetés üzeneteiből szerezhetünk. A nagy figyelmeztetés üzenetei könyv formában is megtalálhatók, az Interneten pedig a nagyfigyelmeztetes.com című honlapon, naprakész formában olvashatók az üzenetek.

Tehát az első nagy esemény, amelyről kivétel nélkül minden jelenlegi próféta beszél, a nagy figyelmeztetés. A második nagy esemény, amely sajnos az Úr Jézus és a Szűzanya jelenlegi üzenetei

szerint már elkerülhetetlen, mivel a világ nem vette komolyan az elmúlt 30 év próféciáit, és nem tért meg, a harmadik világháború. A harmadik, a nagy csoda, és a maradandó jel, Garabandálban, Medjugorje-ban, és a világ nagyon sok másik jelenési helyein. A negyedik, a tisztogatás, ami függ az előbb felsorolt események kapcsán történő megtérésektől. Ha kevesen térnek meg a nagy figyelmeztetéskor és azt követően, a pusztulás nagyobb lesz. Ha viszont többen, akkor kevesebbeknek kell búcsút inteniük ennek a világnak. Amikor mindez megtörtént, akkor veszi kezdetét az ezer éves béke korszak. De nézzük meg, hogy mit mond erről Jozef Januzzi, korunk egyik legnagyobb úgymond apokaliptikus teológusa. Az Isten országának győzelme az időben, és az ezer éves uralom végén című könyv a legauthenticusabb mű, amelyet valaha erről a Jelenések könyvében szereplő ezer éves uralomról írtak. A Jelenések könyvének 20. fejezetben kifejezetten szó van egy ezer éves időszakról, amelyben a vértanúk életre kelnek, és ezer évig uralkodnak. E Szentírási hely értelmezéséből már elég sok probléma adódott. Igen, mert sokan csupán a saját értelmükre hagyatkozva, és az Egyház tanítását figyelmen kívül hagyva szabad szárnyalást engedtek a fantáziájuknak, és így rengeteg badarságot, azaz eretnekséget tanítottak.

Az ezer éves uralommal kapcsolatos tévtanításokat az Egyház millenarizmus néven ítélte el. Megismétlem: az Egyház nem az ezer éves uralmat ítélte el, melyről a Jelenések könyve kifejezetten beszél, hanem egyes csoportok ezzel kapcsolatos tévtanításait. Az ezer éves uralom ott szerepel a Szentírásban, egyes helyeken kifejezetten, máshol pedig burkoltan. És ezeket a részeket nem lehet onnan kivenni, vagy figyelmen kívül hagyni, mintha ott sem lennének.

Kell hogy legyen egy helyes értelmezése is ennek a kitételnek. Jozef Januzzi, ez a kiváló teológus bátran, és ugyanakkor nagyon bölcsen nyúl ehhez a témához és tanulmányában bemutatja hogy a témában mit ítél el az Egyház és mit nem. Az apostoli atyákat, és az egyházatyákat az erre a Szentírási helyre való kijelentéseikért senki sem ítélte el, csak ezek eltorzítását ítélte el az egyházi tanítóhivatal.

Januzzi kifejezetten a Szentírásra, a Szentagyományra, főleg az apostoli atyákra, és az Egyház hivatalos tanítására épít. A modern kinyilatkoztatásokra nem. Egy olyan időszakról ír, amit a Szentírás ezer éves uralomnak, azaz milleniumnak nevez. De mégsem millenarista, mégsem kiriaszta írás, azaz eretnekség. Fő mondanivalója, hogy a végső ítélet két szakaszban fog végbemenni. Az élők megítélése ennek a milleniumnak az elején lesz, a holtak megítélése pedig a végén. Csak a holtak megítélése jelenti a világ végét. Az első ítélet az antikrisztus, és azok legyőzése után lesz, akik az ő jelét magukon hordozzák. Ezt egy nagy megpróbáltatás előzi meg. Az utolsó ítélet előtt azonban egy olyan békekorszak következik, amely még nem volt a világ teremtése óta. Az emberek olyan szentek lesznek, mint az igaz Krisztuskövetők, az apostolok idejében. A szentek korszaka következik. Ezek az idők már közel vannak, már benne élünk, hangsúlyozza a szerző. Elég csupán nyitott szemmel járni a világban, és józanul gondolkodni. Közel van a nagy szenvedések és a nagy megpróbáltatások ideje. Tehát nem egy távoli jövőről szól, a Jelenések könyvének szóban forgó helye, hanem egy, a már jelenben is zajló folyamatról. Ezért fontos, hogy megtaláljuk ennek fontos értelmezését, hogy útmutatást, megerősítést, bátorítást nyerjünk ezekben a zavaros időkben, amiket élünk, és amik még ránk várnak. A századok során erről a témáról egy előítéletes gondolkodás alakult ki, és sajnos napjainkban sincs ez másképp. Aki ehhez a témához mer nyúlni, azt maradi, konzervatív, a középkor világában élő teológusnak nevezik. Csupán csak mellékesen jegyzem meg, hogy a katolikus egyházban ez a paradigma, konzervatív és progresszív, nem alkalmazható. Minden máshol a világban igen, de a katolikus egyházban nem. Ezt megerősítik teológusok, bíborosok, és tudós püspökök. A katolikus egyházban ugyan létezik két nagy csoport, ezek az életszentségre komolyan törekvők tábora, akik hűségesebb Krisztus tanításához, és a másik csoport, a gyakorlati eretnekek, akik anélkül, hogy írásban tételszerűen megfogalmaznák elméleti, és erköcsi elhajlásait, formálisan továbbra is a Katolikus Egyházhoz tartoznak, és kivétel nélkül életükkel állandóan gyengítik Krisztus misztikus testét. E rövid, de fontos zárójel után térjünk vissza a tárgyalt témánkhoz. Megismétlem Januzzi véleményét, amelyben a saját véleményem, és azon túl szomorú tapasztalatom is. A századok során egy előítéletes gondolkodás alakult ki.

Nagyon könnyen millenarizmusnak, nyilvánítják, ha valaki az idők vége, és a világ vége között egy közbeeső időszakról beszél. Pedig ez a közbeeső idő, ami kifejezetten benne van a Szentírásban, és melynek helyes értelmezése nem eretnecség. Egyre világosabb az elmúlt harminc év és a jelenlegi próféciák fényében. Mivel az egyházi tanítóhivatalnak nem volt, és most sincs erről a témáról egyértelmű tanítása, ezért az én nyilatkozok erről, mivel az idő közel van.

Mindezek után remélem, hogy sokakban egy egész világ dőlt össze, egy téves elképzelésekre, és saját, helytelen, Isten akaratával meg nem egyező vágyainkra épített világ, mely csupán hiú reményeket és elérhetetlen célokat táplált bennünk. A Betániai jelenések üzeneteiben a Szűzanya világosan beszél az Úr Jézus közeli visszatéréséről, és az azt megelőző felkészítő korszakról, amely - amint azt már mondtam most van. Ez a felkészítő idő már megkezdődött, benne élünk. Ezt nevezi a Szűzanya immáron 30 éve Medjugorjében a nagy kegyelmek idejének.

Amikor az ég szükségállapotot hirdet, akkor végképp nem lehet helye a lazaságnak. Nem mintha az életszentségre való törekvésben bármikor is helye lenne a könnyelműségnek és a lazaságnak. De amikor az ég arról tanúskodik, hogy már megkezdődött a visszazámlálás, akkor valóban elérkezett a futás ideje. De hallgassuk erről Szent Pál apostolt, akinek valóban mindig helyén volt az esze, és a szíve is. Hogy mit ír. A Filippi levél harmadik fejezetének tizennegyedik versében így ír Szent Pál: *„Futok a cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyet Isten felülről adott Krisztus Jézusban”*. Én ezzel a Szentírási idézettel búcsúzom a kedves rádió hallgatóktól, egy újabb áldott hetet kívánván mindnyájuknak, és azt, hogy valóban fussanak az életszentség útján, és ne csak sétáljanak. Mert amint azt a próféták mondják, már csak kevés idő maradt a futásra is. Viszonthallásra!

Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.